

— obciążenie drugiej strony postępowania kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Podważenie podobieństwa graficznego i fonetycznego między wspólnotowym znakiem towarowym nr 6314462 „AMICI JUNIOR” a włoskimi graficznymi znakami towarowymi nr 912114 „AJ ARMANI JEANS” oraz nr 998554 „ARMANI JUNIOR”.
- 2) Zastosowanie art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 i zasady stopnia znajomości znaku towarowego wobec braku podważenia ich przez drugą stronę postępowania Giorgio Armani S.p.A.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Odwołanie od postanowienia Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 21 marca 2012 r. w sprawie T-228/10 Telefónica przeciwko Komisji, wniesione w dniu 1 czerwca 2012 r. przez Telefónica SA

(Sprawa C-274/12 P)

(2012/C 227/21)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Telefónica SA (przedstawiciele: J. Ruiz Calzado, abogado, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, J. Domínguez Pérez, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego postanowienia,
- uznanie za dopuszczalną skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej w sprawie T-228/10 i przesłanie sprawy Sądowi Unii Europejskiej celem wydania przezeń rozstrzygnięcia co do istoty sporu,
- obciążenie Komisji całością kosztów poniesionych w obu instancjach w postępowaniach dotyczących dopuszczalności.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo wydając rozstrzygnięcie naruszające prawo do skutecznej ochrony sądowej. Uznając w sposób ogólny, że zawsze pozostaje otwarta możliwość wniesienia przez sąd krajowy wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym Sąd naruszył przysługującą skarżącej w pierwszej instancji prawo do skutecznej

ochrony przewidziane w art. 6 i 13 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności i wyraźnie potwierdzone w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

- 2) Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo dokonując błędnej wykładni orzecznictwa dotyczącego dopuszczalności skarg na decyzje w sprawie pomocy państwa uznających dany system pomocy za niezgodny z prawem i wspólnym rynkiem.
- 3) Sąd Unii Europejskiej naruszył prawo dokonując wykładni art. 263 TFUE akapit czwarty, *in fine*. Sąd wyciągnął błędny pod względem prawnym wniosek, że takie jak zaskarżona decyzje w dziedzinie pomocy państwa wymagają środków wykonawczych w rozumieniu nowego postanowienia traktatowego. Sąd Unii Europejskiej nie wziął w swym postanowieniu pod uwagę tego, że negatywna decyzja w dziedzinie pomocy państwa wywiera bezpośrednie skutki polegające na uznaniu spornej pomocy za niezgodną z prawem i pociąga za sobą co do zasady nałożenie na państwo członkowskie obowiązku ich odzyskania.

Skarga wniesiona w dniu 8 czerwca 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Węgrom

(Sprawa C-288/12)

(2012/C 227/22)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Martenczuk i B.D. Simon, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry

Żądania strony skarżącej

- Orzeczenie, że Węgry uchybiły zobowiązaniom ciążącym na nich na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (¹) w ten sposób, że skróciły kadencję inspektora ochrony danych;
- obciążenie Węgier kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Dyrektywa 95/46/WE stanowi, że za kontrolę stosowania przepisów przyjętych przez państwa członkowskie w celu jej transpozycji będzie odpowiedzialny jeden lub więcej organów władzy publicznej, przy czym organy te będą wykonywać powierzone im zadania w sposób całkowicie niezależny.

Na Węgrzech organem tym do dnia 31 grudnia 2011 r. był inspektor ochrony danych. Na podstawie ustawodawstwa węgierskiego obowiązującego do dnia 31 grudnia 2011 r. był on wybierany przez węgierski parlament na okres sześciu lat. Kadencja inspektora ochrony danych urzędującego na dzień 31 grudnia 2011 r. rozpoczęła się w dniu 29 września 2009 r. i w zwykłych warunkach powinna trwać do grudnia 2014 r.

Istotne dla sprawy przepisy węgierskie zostały zmienione ze skutkiem na dzień 1 stycznia 2012 r. Rezultatem tych zmian było zlikwidowanie urzędu inspektora ochrony danych i odwołanie inspektora ochrony danych piastującego stanowisko od dnia 29 września 2008 r. Organem nadzorczym w zakresie kontroli ochrony danych w rozumieniu dyrektywy jest od tej pory nowo utworzony Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (krajowy organ ochrony danych i wolności informacji, zwany dalej „NAIH”). Zgodnie z nowymi przepisami na czele NAIH stoi prezes powoływany na dziewięcioletnią kadencję przez Prezydenta Republiki na wniosek premiera. Na stanowisko to nie został powołany były inspektor ochrony danych.

Zdaniem Komisji skrócenie kadencji organu nadzorczego w zakresie kontroli ochrony danych narusza niezależność tego organu, której wymaga dyrektywa. Dyrektywa nie określa długości kadencji takiego organu nadzorczego, tak więc co do zasady państwa członkowskie mają swobodę przy jej ustalaniu. Jednak kadencja taka powinna trwać przez rozsądny okres i konieczne jest, by państwo, które ustaliło czas trwania kadencji, ustalenia tego przestrzegало. W przeciwnym razie pojawi się ryzyko, że na działalność organu nadzorczego będzie miała wpływ obawa przed skróceniem kadencji, ze szkodą dla niezależności tego organu.

Jeżeli chodzi o dopuszczalność skargi, Komisja podnosi, że skoro poprzedni organ nadzorczy w zakresie kontroli ochrony danych nie został przywrócony na stanowisko w terminie wyznaczonym w uzasadnionej opinii, uchybienie trwało jeszcze w dniu upływu tego terminu. Usunięcie uchybienia nie jest jej zdaniem niemożliwe: Węgry powinny przyjąć środki niezbędne w celu przywrócenia na stanowisko, o którym mowa w dyrektywie 95/46/WE, poprzedniego inspektora ochrony danych na okres pozostający do zakończenia kadencji, licząc od dnia 31 grudnia 2011 r. Komisja może zaakceptować jako właściwe usunięcie uchybienia poprzez powołanie na stanowisko prezesa NAIH, na wspomniany okres, poprzedniego inspektora ochrony

danych. Węgry nie mogą w tym zakresie powoływać się na niezależność obecnego prezesa NAIH, ponieważ byłoby to równoznaczne z powoływaniem się przez nie w swej obronie na własne uchybienie. Należy zaradzić skutkom uchybienia, a nie utrzymywać te skutki.

Zdaniem Komisji skrócenie kadencji może znaleźć uzasadnienie jedynie w nadrzędnych i obiektywnie sprawdzalnych względach, lecz Węgry takich względów nie wskazały.

Komisja nie kwestionuje prawa Węgier do przekształcenia modelu ich organu nadzorczego, na przykład w celu zarzucenia poprzedniego modelu „inspektora ochrony danych” na rzecz modelu „organu” w rozumieniu prawa węgierskiego. Jednak zmiana modelu instytucjonalnego nie wymaga w żaden sposób skrócenia kadencji poprzedniego organu nadzorczego. Węgry mogły przewidzieć w swoim prawie krajowym, że nowy model wejdzie w życie dopiero po upływie kadencji urzędującego inspektora ochrony danych albo też — że zostanie on powołany, na okres do zakończenia tej kadencji, na pierwszego prezesa nowego organu.

Zdaniem Komisji, gdyby zgodzić się z argumentem państwa członkowskiego opartym na zmianie modelu, wszystkie organy nadzorcze w zakresie ochrony danych w Unii znalazłyby się w obliczu stałego zagrożenia odwołaniem w postaci interwencji ustawodawcy polegającej odpowiednio na zlikwidowaniu urzędującego organu i powołaniu na jego miejsce nowego organu w celu wykonywania zadań określonych w dyrektywie 95/46. Nie można wykluczyć posługiwania się takimi reformami w celu karania i kontrolowania organów nadzorczych w zakresie ochrony danych, które naraziłyby się władzom politycznym. Już tylko ryzyko takich nacisków jest samo w sobie niezgodne z całkowitą niezależnością organów nadzorczych.

Ponadto zdaniem Komisji Węgry nie mogą powoływać się na niejasne oświadczenia byłego inspektora ochrony danych publikowane w prasie, by na ich podstawie zakładać, że nie daje gwarancji wykonywania zadań przewidzianych w art. 28 dyrektywy 95/46, ani by na tej podstawie skrócić jego kadencję.

(¹) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.